

Peyama Deftera Siyasî a PDK Îranê, bi hinceta 26'ê Xermananê, 19'mîn salvegera şehîdbûna Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalên wî

Hevnîştimanên birêz!
Hevçeper û hevpeymanên
riya şehîdan!
Amadebûyên xweştivî!
Silavek gerim ji we be

Her wek em hemû agehdar in, li roja 26'ê Xermanana sala 1371'an a Rojî, hemberî 17'ê Îlona 1992'an a Zayînî, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê, Dr. Sadiq Şerefkendî, kak Fetah Ebdulî, Endamê Komîteya Navendî û berpirsê pêwendiyêن Partiyê li derive, kak Humayûn Erdelan, nûnerê partiyê li welatê Amlaniya û kak Husên Dêhkurdî dostê bi wefa yê PDK Îranê û gelê Kurd, li welatê Alman, ku paşan bi restoranta Mîkonosê bi nav û deng bû, bi gulleyên terorîstên Komara İslâmî a Îranê hatin terorkirin.

Ew heval û hevpeymanên me di demekê de hatin terorkirin ku li gel beşek ji nûnerên saziyên opozisyonârîn bo bas û bi encamgîhîstîn li ser çawaniya rîexistina xebata hevpar bo hiloşandina Komara İslâmî Îranê û herweha avakirina hikûmetek demokratîk piştî hiloşîna Komara İslâmî civiyabûn. Ew roj bo me weke gelê Kurd bi giştî û Partiya Demokrat bi taybetî ku pevpeyman û hevalên wan şehîdîn xweştîvî ne, rojek jîbir nekirî ye. Lewma ji wê demê ve heya niha, her sal em evîndarîn riya wan şehîdan, li dora hev dicivin heya ku peymana xwe tevî rîbaza wan nû bikin, di heman dem de jî nifret û bêzariya xwe ji rejîma Komara İslâmî nîşan bidin ku şiyana tab û tehemula tu cure dijayedî û opozisyonekê nine.

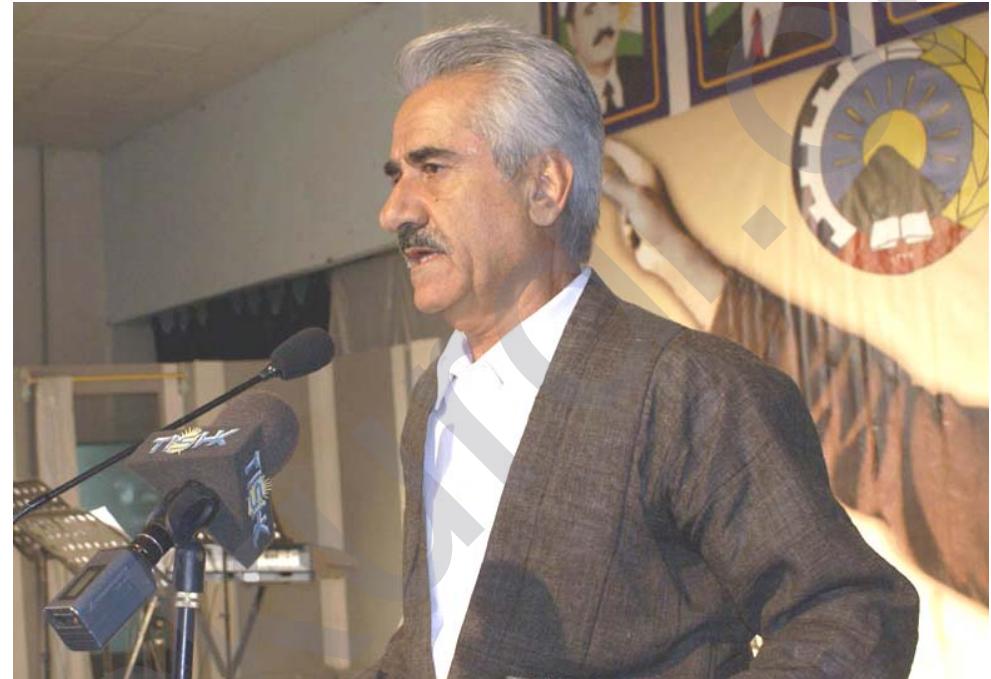
Herweha di pêwendî tevî wê bûyera dilêş de, rîz ji dezgeha qezayî a Alman bigrin ku bi bîryarek wêrekane û bibandor, karî dosyeya han bisopînin û piştî nêzîk ji çar salan ji vekolîn û lêpirsînan, herweha destbiserkirina bikujên wê bûyera nemirovane, ew mirovkuj gîhîstîn cezaya vê kiriyara xwe. Ev meseleye ji vê nîrînê ve bo me girîng e ku di bûyerek hevşêwe de li Viyen a Otrişê, şehîdî nemir û rîberê me yê mezîn, Dr. Qasimlo û kak Ebdullâ Qadirîazer jî şehîd bûn. Di demekê de ku bikujên wê bûyere li ber desten hikûmeta wê demê a Otrişê de bûn û ne tenê nehatin girtin û mehkemekirin, belkî bo balafirgehê hatin îskort kirin û vegerandin Îranê. Paşan jî me dît

ku li wir hatin pêşwazîkirin û pile û payeyên wan hatin bilind kirin. Lî dadwerên dadgeha Mîkonosê û dezgahê qezayî a Almanê serbarê wê ku li jîr gef û bi temah xistina Komara İslâmî a Îranê de bûn û herweha li jîr gîvaşa hikûmeta Alman de jî bûn, lê bi bê ku ji edalet û yasayê berxwar bibe, eyan kir ku dezgehek Qezayî a xweser e û edalet birêve bir.

Em di vê boneyê de hertim sipasdarê dezgehê qezayî a Almanê ne ku bi awayek adilane û yasayî meseleyan dişopîne, çimku guman tune ye ku ger di terora Viyenê de jî dezgeha qezayî a wir, karîba bi vê şîweyê ku li Almanê de hat kirin, bikuj girtiban û dabane destê dadgehê, renge terora Mîkonosê li Almanya rû nedaba. Dr. Sadiq kesatiyek pirr bi irade û biwîr bû ku piştî şehîdbûna rîberê me yê mezîn Dr. Qasimlo, mil da ber berpirsatiyek girîng û gîran a rîberiya PDK Îranê. Bi moral û bi kar û xebatê karî cihê Dr. Qasimlo tîjî bike û beşek ji xelkê ku bi şehîdbûna Dr. Qasimlo rastî bêhîvîtiyê hatibûn, ji bêhîvîtiyê rizgar bike. Rolê Dr. Sadiq di stû girtina wê berpirsatiyê di wê dema hestyar û hesas de, rolek pirr girîng û berçav bû.

Bixwe weke kesatiyek xwedî irade, micid û zal bi ser kar û birêvebiriya partiyê de bû. Bîrtijî û xwendevariya Dr. Seîd li warênen cur bi cur de jêre bibûn alîkar da ku di warê siyasi de mirovekî dûrbîn, realîst û têgîhîstî ji siyaseta serdem be. Dr. Seîd di warê riftara tev xelkê de mirovekî sade, xakî û bidûr bû ji xwe mezîn zanînê. Wî bi awayek newestane kar dikir û zehmet dikşand. Ew bêzar bû ji wan kesen ku di Partiya Demokrat de berpirsayetî kiribûn alavê jiyan û qezanc û berjewendiya girûpî, û kesayetiya xwe li serwey qazanc û berjewendiya partiyê didanîn.

Dr. Sadiq heya dema şehîdbûnê jî nekarî tevî vê komê bisaze. Dr. Sadiq her navê wî Sadiq nebû, belkî bi manaya rastîn a peyvê, kesayetiye kadiq bû. Sadiq bû tevî kar û berpirsayetî û erkê girîng ku kişandibû sitûyê xwe, sadiq bû tevî hevalên zehmetkêş û hevçeperen xwe û sadiq bû tevî netewa bindest û zulmîkiriye Kurd. Renge belge û şahidê herî bîhêz û zindî bo sadiqbûna Dr. Sadiq ew bes ji peyama wî be ku dema şehîdbûna Dr. Qasimlo bi bonyea nîşandana hevxemiya berfireh a xelkê Kurd li Kurdistanâ Îranê û li hemû besan de nîşan da. Dr. Sadiq dibêje: Bi pêwîst dizanim di vê rewşa hestiar û dîrokî

de, car din hûn xelkê bi şeref û azadîxwaz ên seranserê Îranê bi giştî û Kurdistanê bi taybetî piştrast bikim ku em xebatkarêni Partiya Demokrat, partiya şehîdan, ev erkê gîran yê ketiye ser milen me, zaf bi başî hest pê dîkin û bi agahî ve me bîryara yekcarî daye ku hemû hêz û şiyana xwe terxan bikin bo pîvana riya Dr. Qasimlo, yanî riya xebata berdewam di pêxema azadî, demokrasî û mafen mirovan de. Heya di vê riyê de ku riya sor a şehîdan e, yan emê serbîkevin, yan jî bi şanazî ve weke şehîdîn me ên ezîz emê ser xwe danê.

Dr. Seîd li hember vê peymana xwe de wefadar ma û serê xwe danî. Lî em rîvîngîn riya Dr. Seîd û hemû şehîdan, riha paqîj a Dr. Seîd agehdar dîkin ku netewa wî dê serkevtinê bidest bixe, û serkevtina han em niha ji hemû demekê nêzîktir dibînin.

Cihê ji dayîk bûn, rewşa malbatî, perwerde û pêghîştina Dr. Sadiq di malbatek kîmdahat û hejar ku li jîr çavdêriya birayê xwe yê mezîn û dilsoj de hîn bibû, karî li ser pêyêne xwe raweste û pişt bi kar, ked û xebata xwe girê bide, bi bê vê ku çavnihîrê hevkariya kes û aliyeke be.

Dr. Seîd di malbatek wiha de mezîn û xwendîna xwe li bajarê Mehabad û bajarêne din ên Îran û Kurdistanê bi pileyêne bilind bidest dixe û seba jêhatîbûn di xwendîne de, bo Firansayê tê şandin û li wir medreka duktoryê bidest dixe. Her li wir de ye ku tevî Dr. Qasimlo nasyar dibe û tê nav refen PDK Îranê. Ew li ser pêyêne xwe rawestan û îbtikara wî di hemû kar û berpirsatiyêne ku jêre hatibûn spartin, berbiçav û eşkere bûn û heya dema şehîdbûnê jî ew pişt bixwe girêdana wî di hemû liv, peyv û kar û kiryarêne wî de xuya bû.

Bi vî awayî gelê Kurd û PDKî bi ji destçûna Dr. Sadiq, rîberêkî mezîn, şarezayek pêgîhîstî û demokratek rastîn yê xwe ji dest da; nemaze xelkê Îranê ji hebûna kesek wiha bêpar ma.

Lî bi xweşî ve mekteb û xwendegehê Dr. Sadiq Şerefkendî û Dr. Qasimlo û Pêşewayê nemir Qazî Mihemed û hezaran şehîdîn din ên Kurdistanê ewqas şoreşgêr û lêzan perwerde kirin ku Komara İslâmî a Îranê, hikûmeta berî wî û heta di besen din de jî nekarîn bigîjin armanca xwe, ku bi şehîdkirina van rîberan xebata gelê Kurd bo rîzgariyê biçokde bîne. Di rastî de yek ji şanazîyên herî bilind ên wan rîberêne me ên şehîd jî her eva bûn ku ew di mekteba PDK Îranê de perwerde bibûn. Mektebek ku roj bi roj alîgir, pêrew û rîvîngîn vê di zêdebûn, serbilindî û di hilkişyanê de ne.

Kak Fetah Ebdulî, yekî din ji hevriyên Dr. Seîd bû ku mixabin di vê bûyerê de şehîd ket. Dema ku kak Fetah tevlî refen PDK Îranê bû, pirr ciwan bû, lê seba jêhatiya ku di kar û kiryar de nîşan dida, zû karî bala hemû aliyeke ber bi xwe bikşîne. Di kar, birêveberî û bernamedarêtinê de, mirovek xwedî şîyan bû. Di demekê de ku PDK Îranê mijûlê xebatek tund û tûj a çekdarî tevî rejîma Komara İslâmî bû û ji aliyeke din ve jî mijûlê xebata dîplomasî, rîexistinî û ragîhandinê bû, kak Fetah Ebdulî di cihê meimûriyet û karê xwe li wan karan de şehrezayî û ezmûnek baş bidest xistibû. Tevî vê çendê ku temenê wî kêm bû, lê hertim amade bû bo her erkekê ku partiyê pê sipastiba; helbet ew meimûriyet jî çiqas giran, girîng û

metirsîdar jî ban. Eva bû ku di cihêن cur bi cur ên Kurdistanê de erk bi kak Fetah hatin sipartin.

Dema ku kak Ebdulla Qadirî Nûnerê Partiya Demokrat li Parîsê li gel şehîdê me yê serbilind. Dr.Qsimlo şehîd bû û kar û erkên wî betal man, yek ji wan kesen ku li pilînoma piştî vê bûyerê de bas li ser hat kîrin bo berpirsiya nûneratiya derve, kak Fetah bû. Ji bîra min e ku di pilînomê de hin ji me razî nebûn ku kak Fetah biçe Parîsê û li wir bimîne. Belkî me jêva bû ku ew bimîne û ji ber lêzanî û jêhatiyê li Kurdistanê bimîne. Ez bixwe yek ji wan kesen alîgirê vê bîr û rayê bûm û û me nîqaşek zaf bi Dr. Seid re li ser vê meseleyê hebû. Lê Dr. Seid di vê bawerê de bû ku kak Fetah bi başî dikare cihê kak Ebdulla tiş bike. Diyar e dijberiya me ji ber wê nebû ku em li şîyan û jêhatiya wî de biguman bin, belkî ji ber vê yekê bû ku renge rolê wî di Kurdistanê de diyartir be.

Mebesta min di vir de eva ye ku ji we re bêjim dema ku basê kak Fetah derdiket holê, hêjayiya wî karek wuha kiribû ku bo hemû karekê bikeve ber bas. Me jêvebû ku hemû karek ji destê wî tê û di hemû ji wan karan de jî dê serkevî be. Di dawiyê de jî ku çû bo Parîsê û erkê nûneratiya partiyê li dervey welat li sitû girt, her weke di Kurdistanê de jêhatiya xwe nîşan dabû, li wir jî her bi wî awayî xwe derxist. Li kar û barên pêwendiyen de biley hîn bû û di warê hînbûna zimanê biyani bi şahidiya wan Firansî zimanênu ku dostêne me bûn û niha jî her destê me ne, heyirî mabûn ku çawa ciwanek ku tucar zimanê Firansî nexwendiye û şarezayî jê nebûye, lê di heyamek kin de dikare di vê asta bilind de bi Firansî biaxive. Ez xatircem im ku ger temenê kak Fetah ïzin daba, dikarî yek ji wan kesatiyên xwedî bandor û binirx be di Partiya Demokrat a Kurdistanê Iranê de rolê xwe bilîze û bo tevgera xebata gelê Kurd li dijî rejîma Komara İslâmî a Iranê.

Kak Humayûn Erdelan, yekî din ji wan kadran bû ku di Kurdistanê de kar û çalakiyên zaf birêve biribûn û piştî ku çû bo Ewropayê û li Almanê akincî bû, erkê nûneratiya partiyê girte stûyê xwe. Navbirî yek ji wan kadran bû ku bi qasê şiyana xwe zehmet dikişand, ci dema ku li Kurdistanê bû û ci jî dema ku li dervey welat akincî bibû.

Kesê din ku li vê karesatê de hat şehîdkirin, kak Husêñ(Nûrî) Dêhkurdî bû. Kak Husêñ hevwelatiyek ne Kurd bû, lê bi şarezayî tevî siyaset, boçûn û kiryarê PDK Iranê, rîbaza han hilbijartibû. Navbirî bi salan tevî me li çiya û li jêr topbaran, bombebaran û li jêr hemû wan metirsiyên ku ber bi rûyê me dibûn, li nebûn, sîr û seqem û li germê de tevî me hevçeper bû. Ewa ku ji destê wî htiba, dixebeitî û kar dikir. Dema ku çû derve jî, yek ji wan kesan bû ku heya dawîn nefesên jiyanâ xwe her

wa hevpeymanê me bû li gel Partiya Demokrat û tevî rîberêne me ên şehîd. Bîranîna wan bixêr be û serbilindî bo wan, bo malbat û netewa wan be.

Bi vî awayî em dibînin ku Komara İslâmî a Iranê desteyek ji rîberêne me ku serwey hemûyan Dr. Qasimlo bû, şehîd dike, bi vê xeyala xaw a ku Partiya Demokrat û tevgera Kurd li Kurdistanâ Iranê bi çok de bîne. Ew birînen ku li laşê xebata netewî a gelê Kurd û li peykerê PDK Iranê dan, birînek pirr bi eş û azar bû. Lê berevajî xewî û xeyalîn Komara İslâmî ne tenê xebat û tevgera Kurd bi çok de nehat, belkî moralâ xelkê Kurd pêtir bilind kir. Xelkê Kurd pêtir ji mafxwerî, zulm, zor û sitema ku ji aliye rejîma Komara İslâmî ve bi ser de zal e, şareza bû.

Pirr ciwanen xwedîhest ên Kurd piştî şehîdbûna Dr. Sadiq û hevalen wî, her weke Dr. Sadiq di wesyetnameya xwe de daxwaz kiribû, tevlî refen PDK Iranê bûn. Ew ciwanen ku bi agahî ve rîbaza han hilbijartin, bo vê yekê ku mil bi milê hevçeperen xwe bikarin siya biyom a Komara İslâmî li ser gelê Kurd û hemû netewen din ên Iranê wêde bibin û ci din nîşen pêşerojê tûşî vê stem, zulm, kuştin û neheqîyan nebin ên ku derheq bi gelê Kurd û hemû netewen din ên Iranê têncamdayîn.

Hevniştimanen xweştevi!

Di heyamê 100 salen derbasbûyî de ku xebata rizgarîwazane a gelê Kurd dîmeşe, şoreşen gelê Kurd bi pîlanen dujminan û dagîrkeren Kurdistanê yek bi yek hatine tepeşerkirin. Rîberen zaf ên me di hemû besen Kurdistanâ parvekirî de hatine lisêdaredan. Lî niha di vî serdemê ku em tê de dijîn, dema ku em hawriyê ji dîroka xwe a pirr ji xwîn didin, em dibînin ku gelê Kurd û netewen din ên zulmlêkirî li ku ne û dîktator li ku? Rejîmén paşatîyê, rejîmén ku di besen Kurdistanâ dagîrkirî û parvekirî ên Iraq, Turkiye û Sûriyê de, serbarê hemû gîvaşan nekarîn Kurdan bimehînin, lê bixwe ji mehiyan, rizîn û ji holê rabûn. Ew rejîmén dîktator ku em niha şahîdê vê çendê ne ku ber bi rûyê serhîdanen xelkê şoreşgîr û bêzár ên xwe bûne, ji tîrsa xelkê bi îman û wêrek ku bi agahî ve hatine sei şeqaman, ji bo ku mafen xwe ên pêpeskirî bidest bixin, herweha hikûmeten gendel û hikûmeten dîktator hiloşîn û hikûmeten dilxwaz ên xwe bînin ser kar ...hwd, di ci rewsekê de ne.

Komara İslâmî hemû urf, yasa, ol, sermiyana zaf û zengîne Iranê xiste xizmeta bihêzîn û mana hikûmeta xwe û di vê pêxemê de hezaran cinayet di Iran û derve de encam dan. Lî niha ji damezirîna vê hikûmetê ve, ewen ku bihêz û bi moral û wêrek in, nîşimanperwer û azadîxwazen Iranê ne ku di nava wan de bi taybeti Kurd û PDK Iranê cih dignin. Rejîma İslâmî a Iranê bi hemû wan şîyanan ve, aramî jêre nemaye û tûşî nigeraniyek zaf bûye. Lî me guman tune ku Komara İslâmî a Iranê û hikûmeten dîktator ên wek rejîma Iranê, her çiqas xelkê

bikujin, her çiqas tepeşerî û gîvaşen wan pêtir bin, bi xelkê yekgirtî re nikarin ku bi agahî ve mafen xwe nas kirine û ci din naxwazin li jêr alaya vê hikûmeta genî û dîktator de bijîn ku mafen wan binpê û qorix kirine.

Çarenivîsa Komara İslâmî a Iranê bider ji çarenivîsa wan dîktatoran nabe ku di heyamê 6-7 mehîn berbasbûyî de em şahîdî hiloşîna wan bûne. Di vir de pirs tenê dem e, eva jî girêdayî bi vê yekê ye ku kengî dê xelkê Iranê bi agahî û yekgirtî ve, rik û rast û wêrekane, bi armâna hiloşandina Komara İslâmî a Iranê û bingehandanîna hikûmetek mirovî û demokratîk ku hêjayî mirovîn vê serdemê be, tene ser şeqaman û Komara İslâmî a Iranê bi çok de bînin. Tevî hemû wan pîlanan, Komara İslâmî ji hemû demekê lerzûktir e.

Hemû ew sermayeya ku bo bihêzînîna girûpê terorîstî û hikûmeten hevşewaya xwe bi kar tînin, lê tu yek ji wan nebûn çare û derman jêre. Niha Komara İslâmî a Iranê weke yek ji bîhêzînîna piştevanen terorîzmê di cîhanê de hatiye naskirin. Dorpêcîn abûrî kartêkeriyek berbiçav û qerebûnecîrî bo Komara İslâmî a Iranê hebûne û di navxweya Iranê de jî Komara İslâmî hitbar û rewatiya xwe ji dest daye. Bêhitbariya han jî tenê ji hêla xelkê şoreşgîr û xebatkare Kurd û netewen zulmlêkirî ên din nine, belkî heta bal wan kesan ku di serdemê xwe de avakerê rejîma Komara İslâmî bûn, cangorîti jêre kirin û teorîze kiribûn.

Rejîma Komara İslâmî a Iranê niha gîhîstiye qonaxekê ku edî veger jêre tune ye, xêncî hiloşînê çareyek din li ser riya Komara İslâmî nine. Kirîzên navxwe ên Iranê roj bi rojê kûrtir dîbin û ev eqiliyeta ku niha di Komara İslâmî de li ser kar e, bi tu awayekê nikare tu yek ji wan kirîzan çareser bike. Lewma tenê riya ku bo Komara İslâmî dimîne, hiloşîn û wêdeçûna wê ye.

Lewma weke gelê Kurd ku me bi hezaran kes ji keç û xorîn herî xweştevi û xwe di riya rizgarîya netewa xwe de pêşkêş kirine, em ji rî û biryara xwe peşîman ninin û nabin. Çimku riya han serkevîn bi dîv de ye, riya han zelîlbûn û serşoriya dîktatoran li pey re ye. Em di vî serdemê de şahîd in ku pirsa Kurd di hemû cîhanê de bas jê tê kirin. Di besek ji xaka parvekirî de ku xaka Kurdistanâ Iraqê ye, xelkê Kurd gîhîstiye zaf ji xwast û daxwziyên dîrokî ên xwe.

Li welatê Turkiyê de her bi wî awayî em şahîd in ku gav bi gav xelkê kariye xwast û daxwziyên xwe li ser hikûmeta Turkiyê de bisepînîn û pêvajoya pêşveçûna vê pirse di Turkiyê de her wa berdewam e. Ger serdemekê bûna Kurd dihat haşakirin û bi tirkên ciyayî dihatin binavkirin, û li jêr givaş, bombebaranen kîmyayî û enfalê de dixwastin nîşâ Kurd li Kurdistanâ Iraqê de binbir bikin, yêne ku niha jînâ çûne, dîktator û nezanen han in ku gîhîştin cezaya kiryarêne xwe.

Ger ci dîrokê nîşan daye ku dîktator tucar waneyan ji dîrokê wernagirin, Komara İslâmî jî ders û sîretê wernagire heyâ ku çarenivîsa wê weke çarenivîsa wan dîktatoran nehê. Yêne ku dixwastin dengê xelkê di qirika wan de bixeniqînin. Lî di dawî de xelk dê wan bi çok de bîne.

Hevalen xweştevi!

Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalen wî, weke me bas kir, di civînekê de rûniştibûn ku tevî hin ji nûneren opozisyonâ Iranê bas û bernamerêjiyê li ser çawaniya rikeberiyê tev rejîma Komara İslâmî bi awayek hevpar bikin û bingeha hikûmetek demokratîk piştî vê rejîmê danen.

Ew hîzîr, boçûn û bernameye ku bernameya PDK Iranê ye û gelek berî şehîdbûna Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalen wî jî di Partiya Demokrat de birêve çûye, bawerî bi karê bikom, bi hêza gel û hevkariya hemû netewen mafxwarî ên Iranê û azadîxwaz û nîşimanparêzen Iranê ye.

Me di wê civînê de xweşteviyên xwe ji dest dan û me nirx û buhayek mezin di riya kişandina azadîxwazen Iranê bo rizgarîya Iranê daye. Lî em niha jî pêdagirî dikin ku ew rîbaz, bername û siyasete, bernameyek dirûst û usûliye û niha jî em li ser vê rîbaz û bernameyê ne.

Niha jî em radigehînin ku piştî 19 salan bi ser jidestdâna wan xweşteviyan, me bawerî bi karê hevpar, bikom û yekgirtî yê xelkê Iran û Kurdistanê heye ji bo hiloşandina Komara İslâmî û bo piştî hiloşîna wê jî. Di pêxema vê siyasete û di çarçoveya vê siyaset û boçûnê de, me karek zaf û berfireh kiriye. Bi xweşî ve me bandorek baş daniye. Bi awayek ku di rewşa siyâsa û iroye siyasiyên Kurdistanê û bi taybeti siyasiyên Iranê de mafen netewî, Irana federal ku parêzerê mafen mirovan û yasayan navnetewî be, û hurmete ji bo buhayen mirovî dabinê, niha pêtir ji hemû demekê di nava korr û civînên Iranê de bas jê tê kirin.

Em hêza piştevan û handere vê hîzîr û boçûnê ne. Dîsan em dê hewil bidin û kar dikin da ku bikaribin bi hevkariya hemû azadîxwazen Iranê û hemû netewen zulmlêkirî û mafxwarî ên Iranê ku ew jî weke me ji mafen xwe ên herî destpêkî hatine bêparkirin, û bi taybeti bi piştevanî û piştrastbûn bi netewa Kurd, emê bikaribin bandorek berbiçavtir li ser guhertinê ku bo pêşeroja Iranê em çavnihêrî dikin, çêkin û bikaribin destkevtêk pêtir bo netewa xwe berhev bikin. Em bi wan destkevtêk xwe di pêşerojê de hêvidar in.

Di dawiyê de ji aliye we hemûyan ve, silavan dişînîn bo ruha paqije şehîden serbilind ên Bîrlînê (Dr. Sadiqê xweştevi), kak Fetah Ebdulî, kak Humayûn Erdelan û kak Husêñ Dêhkurdî, herweha em hemû peymanê nû dikin ku rébaza han rébaza me hemûyan e û emê heya wê demê bidomîn ku netewa me li jêr zulm û zorê de rizgar dibe û ruha wan şehîden me û hemû şehîden Kurdistanê şad bibe ku rébaza wan gîhîstiye encamê.

Serkevîn û serbilindî bo gelê me, gelê Kurd

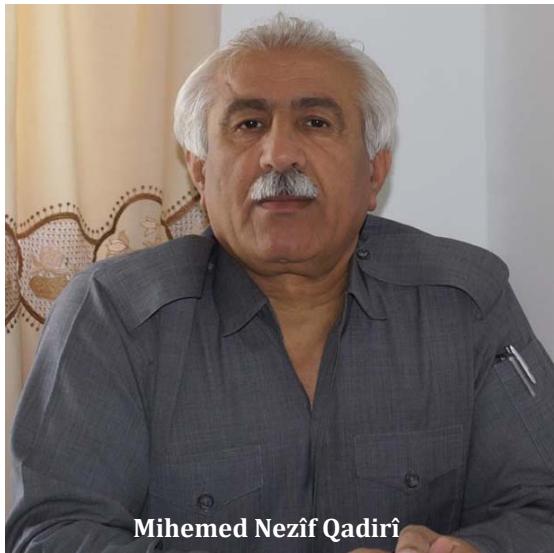
Neman û serşorî bo Komara İslâmî a Iranê

Sipasiya we dikim

26'ê Xermanana 1390'î Rojî
17'ê Ilona 2011'an a Zayînî

Heval û hevçeperên şehîd Dr. Sadiq Şerefkendî wiha li ser kesayetiya wî, bîr û raya xwe tînin ziman

Roja 26 'ê Xermanana sala 1371 (17'ê Septambera sala 1992'an) bo carek din destê reş ê terorîstên Komara İslamiya Îranê gihîste rîberê hilkevtî yê PDKî, Dr. Seîd Şerefkendî, sekreterê giştî ê PDKî û hevalên wî kak Fetah Ebdulî, nûnerê PDKî li dervey welat û kak Humayon Erdelan, nûnerê PDKî li welatê Alman û kak Nûrî Dêhkurdî, têkoşerê riya xebata ji bo azadî û dostatiya gelan, li restorana Mîkonosê Alman. Ew li dema diyalog û guherîna bîr û rayan tevî beşek ji hêzên opozisyonê de bûn ku, hate şehîdkirin, û canê xwe ji riya armancê neteweya Kurd de pêşkêş kirin. Li vê derheqê de çend heval û hevçeperên şehîd Dr. Seîd li ser kesayeti, birêveberî, dîplomasî û exlaq û taybetmendiyê din ên kak Seîdê nemir bi vî awayî raya xwe anîn ziman..

Mihemed Nezîf Qadirî

Kak Mihemed Nezîf Qadirî, enadamê Deftera Siyasi weha bas ji pîlanê rejîma Îranê bi dijî PDKî dike: "Eva ku Komara İslamî ya Îranê anî ser vê bawerê ku car din pîlana şehîdkirina rîberê hilkevtî yê gelê Kurd, û sekreterê jêhatî yê PDKî darêje, bê armanc nebû.

Rejîmê piştî şehîdkirina rîberê mezin Dr. Qasimlo jêve bû ku tevgera netewî û demokratik a gelê Kurd bi rîberiya PDKî wê lawaz be, û gelê Kurd wê bê hêvî be, lê bê xeber ji vê ku li xwendegheha Pêşewa û Dr. Qasimlo de komek rîber û serkirdeyê jêhatî hene ku li hemberî her gefek, reşebayek, û pîlaneke terorîstî û dijî mirovî de bisekinin û PDKî bi ew qasê jêhatîbûn û cesûriya xwe, wê rîberî bikin".

Herweha kak Mihemed Nezîf Qadirî derbarê rîberî û dîplomasiyê de, û têkiliyên şehîd Dr. Seîd dibêje : " kak Seîd di heyamê xebat û

tekoşîna xwe de wekî qutabiye kî rî rebaza Dr. Qasimlo de bibû yek ji rîberê hilkevtî yê PDKî û li siyasetdanîn û birêvebirina erkê hizbî de bû mînaka rîberê xwedîşîyan û xwedîhelwêst. Zanayî û jêhatîbûna wî rîberê xebatkar piştî şehîdbûna rîberê me yê mezin Dr. Qasimlo li qada siyasî de, bi kiryar îsbat bû.

Dr. Seîd li heyamê berpirsatîya xwe de li warê pêwendî, rîkxistin, ragehandin û rîberiyê, ciyê wî diyar e. Ew yek ji wan rîberan bû ku bi nîrînek zanistiyane, lêkolîn li ser pirsîn girîng dikir û di warê pêwendiyê siyasî de, li ser pirsîn netewî, û berjewendiya gelê Kurd û serbixweyiya siyasî, dîplomasî diyarî dikir û pêrewî ji wan buhagiraniyê siyasî û netewî dikir ku li xizmeta armancê gelê Kurd de bû.

Di asta seranserî de Dr. Seîd li ser vê bawerê bû ku li ser du eslîn bingehîn tevî vê hizbê û aliyan diyalogê bike, û pilatorma hevkariyê rîk bixe ku bawerî bi demokrasî û çareseriya pirsa neteweyan di Îranê de hebe û berevaniyê ji mafê rewa ên gelê Kurd bikin. Li heyamê berpirsayetiya wî rîberê mezin de komek bûyerîn girîng li asta herêm û cîhanê de hatin pêş, wek hiloşandina Yekîtiya Sovyet, têşikana sistema komonîstî, ragehandina serbixweyiya siyasî, komarên jêr çetra Sovyetê, bidawîhatina şerê sar, û sîsteama du cemserî, êrîşen arteşa Be's ya Îraqê bo ser welatê Koweytê, serhildana gelê başûrê Kurdistanê û azadbûna herêma Kurdistanê ji desthilata Be's û danîna çetra parastina gelê Kurd ji aliyê Komeleya navnetewî û hevpeymanan, şerê navxweyî û welatê Yogislawî û rûxana dîwara Birlîn û yekgirtina her du besen Alman û ... wek bûyerîn balkêş yê vî heyamî em dikarin işarê pê bikin.

Dr. Seîd siyaset û têkiliyên PDKî bi awayekî rîk xist ku cî piyê PDKî bilind ragirt, û di asta cîhanê de, bi hevdîtin û gotûbêjîn tevî ragehandinê giştî, serdana kesayetiyan siyasî û berevankarêne mafê mirovan zêdetir tevgera Kurd bi raya giştî da nasandin, û li rewşen hestyar de gellek hûrbînane rîberiya hizbê kir û bi kiryar nîşan da ku cêgirekî xwedî şîyan û hêja bo Dr. Qasimlo ye, û rîberêkî jêhatî, sîmayekî demokrat, û xebatkarekî xwedî ezmûn û tevgera rizgarîxwaziya neteweya Kurd bû".

Rostem Cehangîrî

Kekê Rostem Cehangîrî, endamê Deftera Siyasi a PDKî, derbarê hesta netewî û têgihiştina Dr. Seîd ji sistemê diktatorî dibêje: " Dr. Seîd rîberê PDKî, wate hizbek netewî û demokrat bû. Ew li ser vê bawerê bû ku gelê Kurd yek netewe ye, xwedîyê welat, çand û kultura taybet bixwe û dîroka xwe a modern e, û ji neteweyê din cuda ye. Lewra mafê wê ye ku bi qedera xwe ya rizgariyê şâ be. Wî mafê serxwebûnê wek mafê rewa ê gelê Kurd dizanî. Ew li ser vê bawerê bû ku gelê Kurd ji wan neteweyan kîmtir nine ku bi mafê xwe şâ bûne, lewra divêt jiyanek serdemiyane hebin.

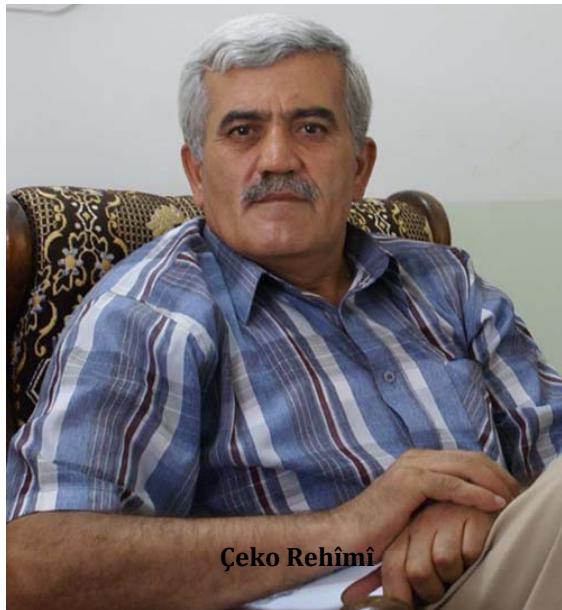
Lê ya giring ew bû ku navbirî şarezayiyek pirr bas li ser rewş û hilkevtâ erdnîgariya Kurdistanê, ci di warê herêmî yan siyasî de hebû û bi hûrî kar li ser vî warî de kiribû. Bi bawera wî, gelê Kurd divêt hertim xwe tevî guherîkariyên herêm û cîhanê rîk bixe.

Wî giringiyek zaf dida rewşa zemanî û mekanî. Ew li ser vê bawerê bû ku heya wê demê ku Rojhelata Navîn guherîkariyek kûr û bingehîn bi xwe ve nebîne dewletên diktator razî bi dana mafê netewên bindest nabin.

Ew li yek ji gotarêne xwe de basê vê yekê dike ku: "Mixabin dibe em vê rastiyê bêjin ku li Rojhelata Navîn ya êmin de tu tiş dest Kurdan nakeve, belkû li şerekî herêmî de wê Kurd bigîjin mafê xwe". Niha ku ez wan guherîkariyên di herêmî de û rûxana diktatoran dibînim, bê guman jinavçûna wan diktatoran wê azadî û bextewriya mirovan li pey xwe re hebe. Rewş jî ber bi demokratîzebûnê ve diçe. Lewra em dikarin bêjin ku rewş li gorî berhevdana Dr. Seîd diçe pêş, û ew jî nîşaneyâ hûrbîn û lîkdaneweyê rast û dirust ên Dr. Seîd e.

Kak Rostem Cehangîrî derbarê birêveberî û modîriyeta Dr. Seîd dibêje: " Dr. Seîd şiya bû ku giraniya hizbê li asta hêzên siyasî ên Îranê de biparêze. Wî bona li hev nêzîkkirina hêzên siyasî di Îranê de gellek hewil dida da ku eniyek bihêz pêk bîne. Ew bi heq di warê dîplomasî de ew qas çalak bû ku karî pirestîja PDKî gellek jêhel bibe, û vê hizbê weha yekgirtî bike ku bê Qasimloyî pêve xûya neke. Vê yekê jî dujminê Kurdan weha bê hêvî kir ku biryara şehîdkirina Dr. Seîd derkirin".

Çeko Rehîmî

Kak Çeko Rehîmî, endamê Komîteya Navendî ya PDKî, derbarê hûrbînî û parastina kadr û pêşmergeyan ji destê pîlan û terora rejîmê dibêje: "Piştî êrîşa ertêşa Beis ya Îraqê bo ser Koweytê û dagîrkirina wî welatî û piştire li 27'ê Befranbara sala 1369'ê de hézên hevalbandan bi rêberiya Amerîkayê Îraq neçar kirin ku li welatê Koweytê paşekêsiyê bike.

Di vê demê de bû ku li Kurdistanâ Îraqê de serhildanek dest pêkir û tewaya bajaran hatin azadkirin. Lê di Buhara sala 1991'an de ertêşa Îraqê êrîşî ser Kurdistanê kir û bi vî awayî koça milyonî ber bi sînorêne Iran û Turkiyê dest pêkir. Piştî vê bû ku li ser biryara Konseya Ewlekariyê hêla 36 ya dije fîrînê bo beşek ji herêmên Kurdakincî li hemberî êrîşan de hate danîn.

Li şeva Yelda ya sala 1370'î de bû ku kongireya nehemîn a PDKî dest bi karêne xwe kir û bi sedema vê rewşa aloz ku Komara İslamiya Îranê li Kurdistanâ Îraqê de pêk anîbû, û berdewam li pey kar û kiryarêne terorîstî de bû, û PDKî çend xisarêne canî û malî lê ketibûn, li vê kongireye de biryara damezirandina beşa zanyarîkomkirinê, li ser helwest û kiryarêne dezgehêne sîxorî û terorîstî ên Komara İslâmî ya Îranê hate danîn, û ew dezgeh li jêr sîber û amojarî û rînimaiyên Dr. Seîd Şerefkendî de dest bi karêne xwe kir.

Navbirî di warê siyasi û heta emniyetî de

jî gellekî hûrbîn bû û bi berdewamî zanyarî didane beşa emniyetê û bixwe jî gellek caran daxwaza zanyariyan dikir ku ew karê wî dilgermiyek zaf bo beşa komkirina zanyariyan pêk anîbû. Ew li ser vê bawerê bû ku dezgeha Zanyariyan divêt li ser hemû warêne siyasi, civakî, ferhengî, û leşkerî de zanyariyan bide rêberiya PDKî da ku hizb bikare li ser bingeha wan zanyariyan helwêstên dirust bigre.

Di rastî de karkirina tevî wî gellek xweş bû. Ew berdewam rûken bû, û bi zimanê sade axavtinêne xwe dikirin. Ew bi tewahî dijî xemsarî û tenbeliyê bû.

Reza Xeyatî

Mohendis Reza Xeyatî, rawêjkarê sekreterê giştî ê PDKî li karûbare fennî ê Radyo Dengê Kurdistanâ Iranê di warê nasyarbûn û karkirina bi Dr. Seîd re, di Radyoyê de weha diaxive: "Ez sala 46-47'ê ku li binkeya leşkerî ya Mehabadê de efserê Muxabiratê bûm, tevî Dr. Seîd nasyar bûm. Wê demê Dr. Seîd mamostayê xwendingeha paş navendî li Mehabadê de bû. Lê wê demê bi sedema karê siyasi û pêwendîgirtina tevî Solêman Moînî û Sîmaî Şerîfzade ji aliyê sawakê ve tevî komek mamostayêne xwendegîn bajarê Mehabadê bo Tehranê hatin dûr xistin, hem ez û hem jî Dr. Seîd me bo PDKî kar dikir û me sala 1357'ê li Mehabadê de hev dît.

Piştî avakirina RDKî, Dr. Seîd û Dr. Qasimlo û Mistefa Hicrî di vekirina RDKî de beşdar bûn. Dî vî heyamî de piraniya gotaran ji aliyê Dr. Seîd ve dihatin nivîsandin û navbirî yek ji berpirsên çalak ên Dengê Kurdistanâ Iranê bû.

Ji aliyek din ve di heyamê 18 caran guherîna binkeya radyoyê li encama êrîşen dujmin de, Dr. Seîd bi her awayî ku ji destâ hatiba alfîkariya personêlên radyoyê dikir". Muhendis Reza Xeyatî derbarê çawaniya şehîdbûna Dr. Seîd dibêje: "Ez vî çaxî li binkeya pêwendîyan a PDKî li Silêmaniye de bûm, ku ji aliyê Îzedîn Mustefa Resul ve hatim aghedar kirin ku Dr. Seîd li Alman hatiye terorkirin. Ez her vê rojê vege riye Qendîlê da ku ji riya pêwendîya bêsîmê ve di warê cih û dema terorê ve zêdetir aghedar bim. Mixabin ew nûce rast bû û kak Fetah û kak Humayon û Nûrî Dêhkurdî jî di vê bûyerê de şehîd ketin.

Mohendis Reza Xeyatî di doma axavtina xwe de got: "Hemû şevêne pêncsemiya me bi hevre şîv dixwar, vê şeva ku biryar bû Dr. Seîd sefera dervey welat bike, min gotê ku tu divêt gellek aghedarê xwe bî, da ku birîna şehîd Dr. Qasimlo dubare nebe, wî jî got, "ne! ducarî nabe". Wî soz da ku heke vege riya, wê min bişîne dervey welat, û gote min tu hez bikî li vir be, hez nekî jî dikarî car din vege riye xwe".

Hêro Celdaiyanî

Xatû Hêro Celdaiyanî, sekreterê giştî a Yekîtiya Jinê Demokrat ên Kurdistanâ Iranê jî derbarê dîtingeha Dr. Seîd li ser jinan li xebatê de got: "Dr. Seîd kesekî demokrat bû û baweriye zaf bi mafê jinan di nav civakê de hebû. Wî jin han didan ku mil bi milê mîran di pêşvebirina civakê de beşdar bin. Wî gellek hewil da ku Yekîtiya Jinan carek din dest bi kar be, lewra Yekîtiya Jinan yekemîn konferansa xwe pêk anî.

19 saliya Şehîdkirina Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalên wî bi rî û resmîn taybetî hatin bi bîranîn

Roja 26'ê Xermanana sala 1371'an a rojî, Dr. Sadiq Şerefkendî sekreterê giştî ê PDKî û hevalên wî li restorana Mîkonosê de jî aliyê terorîstên rejîma Iranê ve hatin şehîdkirin.

Evsal jî bona rîzgirtina ji kar û xebata çend salan ya wî rîberê şehîd û bîranîna wî û hevalên wî, çend rî û resmîn hêja li Ewropa, Kurdistan û binkeya Deftera Siyasi û derdorê birêve çûn ku emê bi kurtî işarê pê bikin:

Roja Şemîyê 17'ê Îlona sala 2011'an li binkeya Deftera Siyasi a PDK Iranê, rî û remek hêja bi boneya 19'mîn salvege şehîdkirina Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalên wî

birêve çû. Rê û resm bi sirûda netewî a "Ey Reqîb" û ragirtina dequeyekê bêdengî bo rîzgirtina ji canê paqîj yê şehîdan destpê kir. Piştî, peyama Deftera Siyasi ji aliyê birêz Mistefa Hicrî Sekreterê Giştî yê PDK Iranê ve hat pêşkêşkirin.

Piştî sirûdek li jêr navê "Xermananî Xwîn" ji aliyê korsa Kora Hunerî a PDK Iranê ve hat xwendin.

beşen din jî pêk hatibûn ji xwandina peyama hevbeş ya her sê rîkxirawên jinan, xwendekaran û lawan û herweha çend pêşsan û sirûdên şoreşvanî.

Roja Duşemî 18'ê Îlona û jî rî û resmîk hêja li navenada 1'ê ya Kurdistanê de birêve çû

ku di vê rî û resmî de piştî xwendina siruda Ey Reqîb û ragirtina dequeyekê bêdengî bona rîzgirtina ji riha pak ya şehîdên hizb û gel, birêz Tahir Kesîlî endamê Komîteya Navendî a PDKî peyama Navenda 1'ê derheq salvegera şehîdkirina Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalên wî pêşkêş kir. Navereoka vê rî û resmî jî, ji çend sitran, sirud û pêşsan pêk hatibû.

Li navenda 3'ê ya Kurdistanê de jî rî û resmîk weha birêve çû ku piştî xwendina peyama Navenda 3'ê ji aliyê birêz Qadir Peyrewî endamê Navendê ve, çend helbest, pêşsan û sirûdên şoreşvanî yên girêdayî bi vê rojê hatin pêşkêş kirin.